

РЕШЕНИЕ

№ 6026

гр. София, 28.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 28.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **2995** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на В. А. Т. от [населено място] против Заповед № РД-16-024/09.03.2011г. издадена от главен секретар на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „забележка” за нарушение на служебните задължения по чл. 89, ал.1, т.1 от ЗДСл.

Жалбоподателката твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, немотивиран и издаден в противоречие със Закона за държавния служител, по съображения, които систематизирани се свеждат до следното: нарушения на изискванията на чл. 97, ал.1, т. 4 и т. 5 от ЗДСЛ относно формата и съдържанието на акта - заповедта не съдържа описание на извършеното от държавния служител нарушение на служебните задължения, както и правно основание за налагане на дисциплинарно наказание; при налагане на дисциплинарното наказание не е спазен 2 – месечният срок по чл. 94 от ЗДСл; липсва нарушение на служебните задължения, за което да се носи дисциплинарна отговорност. Иска отмяна на заповедта. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Ответникът - главен секретар на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения, изложени в представените по делото писмени бележки. Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени

събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт. Заповедта е връчена на служителката на 11.03.2011г. видно от отбелязването върху нея. От представените по делото доказателства – разписка № 04378791 на In time куриер е видно, че жалбата е подадена на 24.03.2011г., в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

За пълнота, следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателката, в молбата ѝ от 12.05.2011г. за приложение на чл. 140, ал.1 от АПК са основателни. В оспорената заповед действително не се съдържат указания в какъв срок и пред кой орган наложено дисциплинарно наказание подлежи на обжалване, каквото е общото изискване на чл. 59, ал.2, т. 7 от АПК, поради което срокът за оспорването ѝ по реда на чл. 145 и сл. от АПК се удължава на 2 месеца. Но тъй като оспорването пред съда в случая е направено в рамките на 14 – дневния срок по чл. 149, ал.1 от АПК, считано от връчването на акта, то приложението на удължения срок по чл. 140, ал.1 от АПК е ирелевантно за допустимостта на жалбата.

При разглеждането на жалбата по съществуващото на спора и след проверка на административния акт съгласно чл. 168 от АПК, съдът намира, че е основателна, по следните съображения:

Страните в процеса не спорят, че В. Т. изпълнява държавна служба на длъжността „главен инспектор” в сектор Б. напри РДНСК – Югозападен район. Това се потвърждава и от приложената по делото Заповед № РД-15-0108/27.01.2010г. на началника на ДНСК за изменение на служебното ѝ правоотношение.

От представената длъжностна характеристика от 01.03.2010г. се установява, че основните задължения на главния инспектор обхващат организиране, контрол и осъществяване дейностите на сектора при упражняване на държавния контрол по устройство на територията, строителството и експлоатацията на завършените строежи, както и съответствието им със съществените изисквания към строежите в т.ч. качеството на влаганите материали и правилата за изпълнение на строителните и монтажни работи, както и организиране провеждането на държавни приемателни комисии за установяване годността на строежите за въвеждане в експлоатация.

Дисциплинарното производство спрямо Т. е образувано със Заповед № РД-16-078/30.12.2010г. на началника на ДНСК във връзка с доклад вх. № СТ-3841-18-886/27.12.2010г. на инж. К. П. П. началник отдел Строителен контрол, Дирекция Строителен и устройствен контрол при ДНСК, в който са описани нарушения относно строежи по улици между квартали 25, 26, 27, 32, 33, 34, 40, 41 и 42 и улици Славянска, ул. И. М., бул. Св.Св. К. и М., [улица]и [улица], [населено място].

В хода на дисциплинарното производство жалбоподателката е дала писмени обяснения вх. № СЧР-1906-00-550/11.01.2011г. по описа на ДНСК и е изслушана съгласно Заповед № РД-16-002/18.01.2011г. на началника на ДНСК и Протокол от 24.01.2011г. подписан от същия орган и служителя.

С оспорената Заповед № РД-16-1024/09.03.2011г. на В. Т. е наложено дисциплинарно наказание „забележка”, за това, че е съгласувала, парафирала Заповед № ДК-08-ЮЗР-21/05.08.2010г. за назначаване на държавна приемателна комисия /ДПК/ за строеж „Реконструкция на водопроводи и канализация по улици между квартали 25, 26, 27, 32, 33, 34, 40, 41 и 42 и улици Славянска, ул. И. М. и ул. К. Ч. в [населено място],

въпреки, че в изготвения за строежа окончателен доклад на лицето, упражняващо строителен надзор – ДЗЗД ГС Р. – Контролс не е отразено съответствието на строежа с предвижданията на ПУП, предвид липсата на нивелетен план – неразделна част от ПУП-ПРЗ за града по отношение на понижения участък по [улица].

Наред с това, според мотивите на оспорения акт – жалбоподателката е подписала Заповед № ДК-08-69/09.06.2010г. за назначаване на ДПК на строеж „Кръстовище за кръгово движение на ул. Вл. Ч.”, ул. И. М. и ул. С. С., както и Заповед № ДК-08-68/09.06.2010г. за назначаване на ДПК на строеж „Реконструкция на [улица], като и в двата случая заповедите са издадени при подписан Акт обр.15 за реконструираната ВиК мрежа под кръстовището и в участъка от [улица], без да е изисквана необходимата документация за реконструкцията с оглед едновременното въвеждане в експлоатация на реконструираната подземна инженерна инфраструктура и ново кръстовище и участък от [улица]. В резултат са издадени разрешения за ползване само за кръстовището и участъка от [улица], без инженерната инфраструктура под тях.

Описаното е квалифицирано като нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДСл – дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал.2, т.1 от ЗДСл, за което е наложено едно дисциплинарно наказание по чл. 90, ал.1, т.1 от същия закон.

По делото са събрани като писмени доказателства преписи от цитираните заповеди за назначаване на ДПК, издадени, съответно съгласувани от В. Т. за посочените в заповедта строежи, разрешения за ползване на същите строежи, заедно с протоколи за установяване на годността за ползване на строежа, окончателен доклад за установяване годността на строеж „Реконструкция на водопроводи и канализация по улици между квартали 25, 26, 27, 32, 33, 34, 40, 41 и 42, искане вх. № БЛ-293-03-40/29.06.2010г. на управителя на Р. ООД, констативен акт обр. 15 за установяване годността за приемане на строеж „Реконструкция на водопровод и канализация по улици в квартали 25, 26, 27, 32, 33, 34, 40, 41 и 42” от 22.12.2009г., констативен протокол към акт обр. 15 от 21.01.2010г. както и препис от доклад вх. № СТ-3841-18-886/27.02.2010г.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя, ответникът представя препис от Заповед № 1578/15.12.2010г. на кмета на [община] за одобряване на ПУП - нивелетен план на ул. Славянска от О.Т. № 84 до О.Т. № 87 по плана на IV –ти микрорайон, [населено място] на основание чл. 128, ал.13 от ЗУТ.

От представената по делото молба от 07.10.2011г. на ответника е видно, че за периода от 27.12.2010г. до 09.03.2011г. жалбоподателката не е ползвала законоустановен отпуск – платен отпуск и болнични.

При така установените факти, съдът приема, от правна страна, че оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е издадена от компетентен орган – главния секретар на ДНСК, по силата на делегация, на основание чл. 6, ал.2 от ЗДСл със Заповед № РД-13-454/01.11.2010г. на началника на ДНСК, но извън предвидения от чл. 94 от ЗДСл 2-месечен преклузивен срок от откриване на нарушението и в противоречие с императивното изискване на чл. 93 от ЗДСл – изслушването на служителя и вземането на писмените му обяснения да бъде извършено от дисциплинарно наказващия орган, наложил дисциплинарното наказание. Допуснатите нарушения на императивните изисквания за провеждане на дисциплинарното производство са съществени и обуславят отмяна на оспорения акт само на това основание, без да се изследва въпросът за наличие на дисциплинарно нарушение. Аргументите за това са следните:

Съгласно чл. 94 от ЗДСл дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението се счита открито тогава, когато е установено лицето, осъществило с действия или бездействия съответното деяние, времето и мястото на извършването му. В процесния случай описаните в оспорения акт дисциплинарни нарушения квалифицирани като неизпълнение на служебни задължения от страна на гл. инспектор В. Т. са станали известни на органа по назначаване, в чиято дискреционна власт е да реализира дисциплинарната отговорност на държавния служител на 27.12.2010г. с постъпването на доклад вх. СТ-3841-18-886/27.12.2010г. изготвен от инж. К. П.. Докладът съдържа конкретни данни, за това, че по отношение на строеж „Кръстовище за кръгово движение на ул. Вл. Ч.”, ул. И. М. и ул. С. С., както и на строеж „Реконструкция на [улица]са проведени Държавни приемателни комисии въз основа на Заповед № ДК -08-68/09.06.2010г. и Заповед № ДК -08-68/09.06.2010г. Наред с това се съдържат данни и за провеждане на ДПК по отношение на другия строеж „Реконструкция на водопроводи и канализация по улици между квартали 25, 26, 27, 32, 33, 34, 40, 41 и 42 и улици Славянска, ул. И. М. и ул. К. Ч. в [населено място], в процеса на която е установено, че изпълнението на част от ул. Славянска е извършено в съответствие с одобрени проекти за понижаване на нивелетата на улицата в разглеждания участък при неосигурен нивелетен план – неразделна част от ПУП – ПРЗ за Б.. В тази връзка на 30.12.2010г. срещу жалбоподателката е образувано дисциплинарно производство със Заповед № РД-16-078/30.12.2010г. на началника на ДНСК и са й поискани писмени обяснения за нарушенията, констатирани в цитирания доклад.

Следователно най-късната дата, на която нарушенията, за които е ангажирана дисциплинарната отговорност на В. Т. са станали известни на началника на ДНСК - орган по назначаване и дисциплинарно наказващ орган по чл.92 от ЗДСл, е 30.12.2010г. Броен от този начален момент и съгласно чл. 60, ал.3 от ГПК, приложим субсидиарно на основание чл. 144 от АПК, 2-месечният срок по чл. 94 от ЗДСл изтича на 27.02.2011г. - последният ден на м.02.2011г., тъй като този месец няма 30-то число. В така очертания период, както и до момента на издаване на акта за налагане на дисциплинарно наказание - 09.03.2011г. - жалбоподателката не е ползвала законоустановен отпуск, видно от изричното изявление на ответника в молбата му от 07.10.2011г., направено след проверка в служебното ѝ досие. Поради това дисциплинарното наказание от 09.03.2011г. за нарушенията, визирани в атакуваната заповед е наложено извън предвидения от закона преклузивен срок, поради което се явява незаконосъобразно и подлежи на отмяна само на това основание.

Наред с горното следва да се отбележи, че в процесния случай дисциплинарното производство е образувано и проведено от началника на ДНСК, който съгласно чл. 6, ал.1, т.4 от Устройствения правилник на ДНСК е орган по назначаване на държавните служители в тази администрация, а единствено крайният административен акт за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” е издаден от главния секретар в качеството му на дисциплинарно наказващ орган на основание чл. 6, ал.2 от ЗДСл и цитираната по-горе заповед на началника на ДНСК за делегиране на правомощия.

В хода на дисциплинарното производство спрямо В. Т. органът, наложил наказанието, не е провел нито едно процесуално действие в съответствие с изискванията на специалния закон, включително и да изслуша служителя каквото е императивното изискване на чл. 93, ал.1 от ЗДСл.

Действително съгласно чл. 92 от ЗДСл дисциплинарните наказания се налагат от органа по назначаването, с изключение на случаите по [чл. 6, ал. 2 и 3](#) от същия закон. Последната норма предвижда възможност органът по назначаване да възложи отделни свои правомощия по служебното правоотношение с лицата от администрацията на главния секретар, сред които и налагането на дисциплинарни наказания по чл. 90, ал.1, т.1 от ЗДСл – „забележка” /по аргумент за противното от чл. 6, ал.2, пр. последно от ЗДСл./. Така предвидената от закона възможност за делегация на правомощия по налагане на някои от дисциплинарните наказания на главния секретар не освобождава този административен орган от задълженията му на дисциплинарно наказващ орган по чл. 93, ал.1 от ЗДСл - преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. В това отношение са основателни доводите на процесуалния представител на жалбоподателката в представените по делото писмени бележки. В конкретния случай главният секретар не е предприел действия в тази насока. Изслушването видно от приложения по делото протокол от 24.01.2010г. е проведено от началника на ДНСК. Това е и органът, който е поискал и събрал писмените обяснения на жалбоподателката. По делото не са налице други данни и доказателства, главният секретар в качеството си на дисциплинарно наказващ орган по смисъла на чл. 92 от ЗДСл да е взел участие в проведеното срещу В. Т. дисциплинарно производство.

Действително в мотивите на оспорената заповед бланкетно е посочено, че дадените от служителя писмени и устни обяснения са взети предвид при издаването на оспорената заповед, но нормата на чл. 93, ал.1 от ЗДСл предвижда, че задължението за изслушване е на дисциплинарно наказващия орган. По силата на чл. 92 от ЗДСл това задължение се отнася и за главния секретар в случаите на чл. 6, ал.2 от ЗДСл. В конкретния случай изслушването не е проведено от този административен орган, който упражнява самостоятелно правомощия на дисциплинарно наказващ орган.

По изложените съображения, съдът намира, че допуснатото нарушение на императивните изисквания за провеждане на дисциплинарното производство по чл. 94, ал.1 от ЗДСл, преценено във връзка с констатираното нарушение на чл. 93, ал.1 от същия закон, обосновават краен извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт и основание по чл. 146, т. 3 от АПК за неговата отмяна.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че не се установява по безспорен начин и наличието на дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал.2, т.1 от ЗДСл – неизпълнение на служебни задължения, извършено виновно от гл. инспектор В. Т..

Описаните в мотивите на атакуваната заповед деяния са определени от ответника като нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДСл. Цитираната норма изисква от държавния служител да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация. Действията на жалбоподателката по съгласуване /парафиране/ на Заповед № ДК-08-ЮЗР-21/05.08.2010г. за назначаване на държавна приемателна комисия /ДПК/ за строеж „Реконструкция на водопроводи и канализация по улици между квартали 25, 26, 27, 32, 33, 34, 40, 41 и 42 и улици Славянска, ул. И. М. и ул. К. Ч. в [населено място] без да е налице нивелетен план за ул. Славянска като част от ПУП – ПРЗ на [населено място], както и тези по издаване на Заповед № ДК-08-69/09.06.2010г. за назначаване на ДПК на строеж „Кръстовище за кръгово движение на ул. Вл. Ч.”, ул. И. М. и ул. С. С., както и Заповед № ДК-08-68/09.06.2010г. за назначаване на ДПК на строеж

„Реконструкция на [улица] при наличие на Акт обр. 15 за друг строеж - реконструиране на ВиК мрежа под кръстовището и в участъка от [улица], не могат да се определят като неизпълнение на задълженията, предвидени в длъжностната ѝ характеристика или на нормативните актове по въвеждане в експлоатация на строежите. Преди всичко от данните по преписката не се установява дали проверката за съответствие на строежа с нормативните изисквания, както и с действащите ПУП-ПРЗ е отговорност на държавния служител при ДНСК, тъй като по делото не са налице доказателства за надлежно упълномощаване на жалбоподателката с правомощия по чл. 6, ал.1 от НАРЕДБА № 2 от 31.07.2003 г. за въвеждане в експлоатация на строежите в Р. Б. и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти.

Условията за назначаване на ДПК са уредени в чл. 4, ал.2 от Наредба № 2/31.07.2003г. и в случая са спазени. Липсата на нивелетен план, чието приемане е от компетентността на кмета на общината /арг от чл. 128, ал.1 от ЗУТ/, не може да се вмени като виновно неизпълнение на служебни задължения от страна на държавния служител. От друга страна според представения окончателен доклад, изготвен от ДЗЗД „ГС Р. – Контролс“ строежът, за който жалбоподателката е съгласувала заповедта за назначаване на ДПК, отговаря на одобрения проект и изготвената ексекутивна документация, което по същество представлява волеизявление на органите на строителния надзор за съответствието на строежа с действащите ПУП – ПРЗ, доколкото нивелетния план е част от ПРЗ. Отговорност за липсата на такова съответствие носят органите, съставили окончателния доклад.

От друга страна по аргумент от чл. 12, ал.1 от Наредба № 2 от 31.07.2003г. със съдържанието на окончателния доклад се запознава назначената ДПК. В процесния случай по отношение на същия строеж е съставен протокол обр. 16 от ДПК, който удостоверява годността на строежа за ползване, включително и по отношение на занижените нива на [улица] и е издадено разрешение за ползване от началника на РДНСК Югозападен район и за тази част от строежа. При издаването на тези актове, съответните органи са осъществили самостоятелен контрол за съответствие на строежа с нормативните изисквания, одобрените строителни книжа, респективно действащите ПУП - ПРЗ. Следователно при констатация, че за ул. Славянска липса нивелетен план като част от ПУП – ПРЗ, в компетентността на назначената ДПК е да откаже приемането на строежа, респективно - в правомощията на началника на РДНСК е да откаже издаване на разрешение за ползването му. Поради това съгласуването на заповедта за назначаване на ДПК при липса на нивелетен план, не може да се определи като виновно неизпълнение на задължения от длъжностната ѝ характеристика, представляващо нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДСл, за което да се налага наказание по чл. 90, ал.1, т.1 от същия закон. Още повече, че такъв план е одобрен видно от приложената по делото Заповед № 1578/15.12.2010г., обстоятелство,

което следва да бъде отчетено на основание чл. 142, ал.2 от АПК при преценката за вината на държавния служител.

По аналогични съображения от доказателствата по делото не се доказва, че е налице неизпълнение на служебни задължения от страна на гл. инспектор Т. и при издаването на Заповеди № ДК-08-69/09.06.2010г. и Заповед № ДК-08-69/09.06.2010г. за назначаване на ДПК. Не се установява от страна на ответника в процеса, че приемането на двата строежа, посочени в тези заповеди без изградената инженерна инфраструктура се дължи на виновно поведение на жалбоподателката при изпълнение на служебните ѝ задължения. От анализа на приложимата нормативна уредба по въвеждане на строежите в експлоатация и условията на назначаване на ДПК не се установява съществуването на конкретно задължение за гл. инспектор при издаване на заповедите за назначаване на ДПК да изисква съставените актове обр. 15 за други строежи, включително и по отношение на инженерната инфраструктура, както и задължение за тези строежи да бъде назначавана една обща ДПК с цел едновременното им приемане.

С оглед на изложеното заповедта се явява и материално незаконосъобразна – основание по чл. 146, т. 4 от АПК за нейната отмяна.

При този изход на спора и предвид направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на съдебни разноски, ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 300 лева, платено адвокатско възнаграждение съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 26.09.2011г.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд, С. град I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. А. Т. от [населено място] № РД–16-024/09.03.2011г. издадена от главен секретар на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „забележка” за нарушение на служебните задължения по чл. 89, ал.1, т.1 от ЗДСл.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на В. А. Т. от [населено място], сумата от 300 лева /триста лева/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: